

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 100
(enero de 2019)

Las tareas de construcción
de la IV Internacional
tras el Consejo General
del 4-6 de diciembre de 2018

Una amenaça per als drets i llibertats dels treballadors i els pobles

Les diferents dretes que representen a l'aparell d'Estat heretat del franquisme no han acceptat mai al govern de Pedro Sánchez, sorgit de la moció de censura votada en el Congrés de l'1 de juny. Des del primer moment han titllat al seu govern de "il·legítim" i a Sánchez de "okupa". Ara, la decisió de Sánchez de nomenar un "relator" neutral en un intent per mantenir el diàleg entre els partits catalans els ha portat a fer un pas endavant amb traces de cop d'Estat.

No li ha valgut a Pedro Sánchez ni el seu suport a l'aplicació de l'article 155 a Catalunya per part del govern Rajoy, ni la decisió que la fiscalia mantingui les acusacions de rebel·lió contra els republicans catalans (i l'Advocacia de l'Estat, l'acusació de sedició), ni la ignominiosa decisió de donar suport al cop d'estat de Guaidó a Venèçuela. Tampoc li ha valgut la precipitada decisió d'anunciar la fi de tot "diàleg" amb els republicans catalans (una decisió que s'oposa, segurament, als desitjos de la immensa majoria). Cada cessió de Sánchez davant l'aparell d'Estat porta als representants del franquisme a incrementar la pressió i exigir noves concessions.

I l'aparell d'Estat no permet cap cessió que posi en qüestió la suposada Espanya "una, grande i libre", aquest lema que en realitat oculta la preservació de les institucions centrals heretades del franquisme. En el seu nom, Casado i Rivera insisteixen una vegada i una altra en la necessitat d'aplicar a Catalunya un nou 155, però "més dur". Juntament amb ells, jutges, policies, guàrdies civils (com el provocador que va difondre un enregistrament del trasllat dels presos republicans a Madrid), s'alineen darrera el seu cap Felip VI, que en el seu discurs del 3 d'octubre de 2017 – passats dos dies del referèndum català– cridava a files a tot l'aparell d'Estat dient que "davant aquesta situació d'extrema gravetat, es requereix el ferm compromís de tots amb els interessos generals, és responsabilitat dels legítims poders de l'Estat assegurar l'ordre constitucional i el normal funcionament de les institucions, la vigència de l'Estat de Dret i l'autogovern de Cata-

lunya, basat en la Constitució i en el seu Estatut d'Autonomia".

En realitat, per sobre de Casado i Rivera, el veritable protagonista de l'acte és Vox, fins al punt que els organitzadors han hagut de prohibir banderes de partits i eliminar discursos perquè no es fessin patent aquest fet.

ABC, portaveu oficials de la Casa Real, "recolza sense fissures" la convocatòria de la manifestació, perquè "Sánchez no escolta ni al seu propi partit, i per això s'ha convertit en una qüestió d'Estat que escolti clamar als espanyols al carrer contra el seu abús de poder". El Periodico publica un cartell de convocatòria amb el lema "Sánchez Dimisión" i està ple de picades d'ullet i crides a diputats i "barons" del PSOE a rebel·lar-se contra Sánchez.

"Fer fora a Sánchez", i imposar un programa reaccionari insaciable

La maniobra de l'aparell d'Estat i els seus seguidors no es limita a pressionar a Sánchez. Aquesta vegada van més enllà. L'anunci de la creació del "relator" va portar immediatament al PP, Cs i Vox a difondre una crida a la mobilització d'aquest diumenge passat a Madrid per a "fer fora a Pedro Sánchez de la Moncloa", encara que finalment, el lema oficial de la convocatòria ha estat "Para una España unida. Elecciones ya".

Les declaracions dels uns i dels altres han anat adoptant un to cada vegada més colpista. El líder de Ciutadans es va afanyar a declarar que "cal fer fora a Pedro Sánchez", ja que segons ell, està "humiliant" a Espanya. Albert Rivera va parlar de crear "un front cívic" contra el president. El dirigent de Vox, Santiago Abascal, es va sumar immediatament: "Cal fer fora a aquest Govern traïdor que està segregat pels colpistes. Als colpistes separatistes només se'ls hi ha d'aplicar el Codi Penal. A Pedro Sánchez sembla que també".

Pablo Casado també ha adoptat en el seu discurs un to "veneçolà", a l'estil del colpista Guaidó. En una entrevista a l'agència EFE deia que la situació "és tan greu que no descartem res, perquè estem davant una actuació molt deslleial, d'alta

traïció a Espanya, que no s'ha vist des del 23F", i afegia que "si Sánchez no rectifica haurem de cridar als espanyols al carrer, és l'única fórmula que ens queda perquè un president del Govern mentider i traïdor actuï en benefici del mandat constitucional amb el qual va jurar el seu càrrec".

Casado va defensar un pla de guerra contra el poble català i contra els republicans en particular: "cal aplicar un 155 i el partit que lideri aquesta resposta es portarà darrere a l'Espanya dels balcons", i va afegir que ell "il·legalitzaria Arran perquè justifica la kale borroka i encoratja la violència als carrers. Per exemple, la ANC i Omnium Cultural o ERC i el PDeCAT, com pot ser que estiguin rebent fons públics tenint a líders independentistes ja processats?".

Els convocants de la manifestació no oculten el seu programa d'atacs directes a les llibertats i drets: anul·lar l'autonomia de Catalunya, atacar als drets de les dones, al dret a l'avortament... i cada minut que passa afegeixen noves amenaces. I se sumen a la mobilització la falange i els partits i organitzacions més reaccionaries.

Casado no es va limitar a demanar fer fora a Sánchez del govern. També va fer una crida als "barons" socialistes a repetir la "operació gestora": "M'agradaria que el PSOE assenyat tornés a depositar al seu secretari general com ja va fer en el Comitè Federal". Una crida que va tenir el seu efecte en els dirigents del PSOE més vinculats a l'aparell d'Estat franquista, encapçalats per l'infame Alfonso Guerra que, en la presentació d'un llibre en el Congrés, deia que "Aprovar un pressupost és vital per a un govern. Mantenir la dignitat de la nació és una prioritat que empeteix l'adversitat d'una votació contrària als pressupostos de l'Estat".

A Guerra li van seguir els de sempre. Emiliano García-Page, president de Castella - la Manxa, que demanava la convocatòria urgent del consell territorial del partit (que reuneix els governants autonòmics socialistes i als seus líders regionals) per a abordar immediatament les demandes dels independentistes catalans

i la resposta del Govern i de la pròpia formació. Page es va cuidar i molt de no demanar la convocatòria de l'òrgan de direcció del PSOE, el Comitè Federal, i demanava tractar el tema entre "barons". A Page se li van sumar el president aragonès, Javier Lambán, el diputat i expresident de Castella - la Manxa José María Barreda i la diputada socialista Soraya Rodríguez, que va ser portaveu del grup parlamentari durant l'època de la Gestora (i que va tenir, llavors, que sortir per cames de la seu del PSOE a Valladolid ens crida de militants que la deien "traïdora").

Pablo Casado es va afanyar a demanar a García-Page, Lambán i Fernández Vara, que se sumessin a la causa, demanant-los que "ajudin a tirar a l'okupa de la Moncloa".

La concentració ha tingut un ressò bastant limitat

Malgrat les gruixudes frases amb que els convocants han intentat alimentar la mobilització, malgrat els autobusos gratis, i del suport de totes les clavegueres de l'extrema dreta i l'aparell d'Estat, els convocants no semblen haver tingut l'afluència que esperaven. Havien triat com a lloc de reunió la Plaça de Colón, un espai en què caben centenars de milers de persones, i s'han quedat molt lluny d'omplir-la. Encara que parlen de 200.000 assistents, mitjans com El Mundo -obert defensor de la mobilització- parlen de "desenes de milers". ABC parla de "milers".

Tot i així, no sembla que els convocants vagin a canviar de tàctica. Més aviat, sembla que aquesta manifestació d'avui es un primer pas pel que ha de venir.

tingut que judicialitzar sinó abordar-se en la política, apostant per donar una oportunitat al "diàleg i la negociació" i demanaven als governs de Catalunya i Espanya que "propiciïn un clima i escenaris que la facilitin". Al que tots dos sindicats prometien contribuir, "en un espai ampli de la societat civil i política de Catalunya".

Enfront d'aquesta demanda de les dues principals organitzacions obreres de Catalunya, que representa la voluntat de més del 80% de la població de Catalunya, que vol poder decidir lliurement sobre el seu futur, la decisió del govern Sánchez de posar una vela a déu i una altra al diable – compartida per bona part dels dirigents de les diverses organitzacions obreres- ha demostrat ser un atzucac pel govern. Aquesta situació ens porta a la caiguda del govern Sánchez i a la preponderància d'un aparell franquista embravit que es llança a una ofensiva de caire colpistes amb un programa d'atacs directes contra tots els drets dels treballadors i els pobles de l'Estat.

El dissabte, en la manifestació convocada pels taxistes a Madrid, i el diumenge a Santiago de Compostel·la i Teruel per la defensa de la Sanitat pública s'han reunit més manifestants que en la convocatòria de les dretes a Madrid, la qual cosa demostra la voluntat de la immensa majoria de defensar els seus drets i conquestes. En aquest situació, crida l'atenció la passivitat amb que els dirigents de les principals organitzacions que representen als treballadors han abordat aquesta amenaça. Després de l'entrada de Vox en el Parlament d'Andalusia, Pablo Iglesias cridava a una "alerta antifeixista". Ara, quan la reacció arriba als carrers, ningú respon. Es tracta d'una ofensiva enfront de la qual la classe treballadora i les seves organitzacions no poden romandre indiferents, no poden limitar-se a contemplar com s'organitza la més negra reacció sense moure un dit per a organitzar la resposta.

Quina sortida?

Sánchez està experimentant en carn pròpia com qualsevol reculada del govern és aprofitat com és lògic per a exigir més, perquè mostra la seva feblesa davant l'aparell d'Estat i els seus representants. De res li ha valgut el suport al 155 a l'octubre de 2017 ni la seva inhibició davant l'imminent judici als republicans catalans en el Suprem, ni la ruptura de tota negociació amb els catalans. La Monarquia, l'aparell de l'Estat i els seus seguidors polítics, que, en última instància, consideren una usurpació tot govern que no sigui "dels seus", no poden admetre cap esclatxa de negociació sobre el tema català, com no poden admetre la pujada del salari mínim o la derogació -per parcial que sigui- de la reforma laboral o la Llei Mordassa. No els val la submissió al 90% de les seves exigències. Volen el 100%.

Fa uns dies, CC.OO. i UGT de Catalunya reiteraven, en un comunicat sobre el judici als catalans, que el "problema polític" entre Catalunya i la resta d'Espanya no s'hagués

Nº 334
7 de febrero de 2019
Precio 1,5 €
Aporta 2 €

INFORMACIÓN OBRERA

Tribuna libre de la lucha de clases

LA DEFENSA DE LOS REPUBLICANOS CATALANES

ES LA DEFENSA DE TODAS LAS LIBERTADES Y DERECHOS SOCIALES

EDITORIAL

Las libertades y los derechos sociales son indivisibles

VENEZUELA
¿Hito a la injerencia imperialista?
¿Con qué derecho Sánchez pretende decidir sobre Venezuela?

Madrid, 26 de enero
Organizaciones y colectivos llaman al levantamiento obrero y democrático y a las conquistas de Europa

Nou número
Editorial: "Las libertades y los derechos sociales son indivisibles"
(veure en www.informacionobrero.org)

Campaña de extensión y suscripciones a esta Carta Semanal

Si no la recibes, te invitamos a que la recibas cada semana. Si la recibes, te proponemos que suscribas a otros compañeros y compañeras a los que pueda interesar.

La elaboración y envío de esta Carta conlleva algunos gastos. El POSI, que la edita, no tiene ni quiere subvenciones, toda su actividad y sus publicaciones son financiadas exclusivamente por trabajadoras y trabajadores, que quieren apoyar, en este caso, la publicación de la *Carta Semanal*. Pedimos un apoyo de 5 EUROS al año, o más si os parece.

Puedes apuntarte para recibirla:

- Enviando un correo electrónico a inforposi@gmail.com
- En nuestra Web: <http://cartas.posicuarta.org>

Nuestra cuenta corriente en La Caixa es: 2100 2812 51 0200071314. Indicando: Apoyo Carta Semanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Calle Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Búscanos en Twitter: @posicuarta